

Dosarul nr. 3ra-744/23
2-20029832-01-3ra-12072023

prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul central – V. Railean
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Mîra, I. Dutca, D. Băbălău

D E C I Z I E

27 martie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând recursul depus de avocatul Adrian Grosu în numele și interesele
lui Anatolie Zavalîșca,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Anatolie Zavalîșca împotriva Primăriei Slobozia privind
contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea achitării
indemnizațiilor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 martie 2020, Zavalîșca Anatolie a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei Slobozia cu privire la anularea deciziei nr. 279 din 18
decembrie 2019 cu privire la refuzul acordării compensațiilor pentru concediul
nefolosit pentru perioada anilor 2003-2019 și achitarea garanțiilor sociale în
legătură cu încetarea mandatului de primar al satului Slobozia, raionul Ștefan
Vodă, anularea deciziei nr. 75 din 10 februarie 2020, prin care s-a refuzat
satisfacerea cererii prealabile, obligarea pârâtei de a emite dispoziție cu privire la
acordarea compensației pentru concediul nefolosit pentru perioada 2003-2019, în
mărime de 90 023,57 de lei, a indemnizației unice egale cu 2 salarii ale funcției,
în mărime de 17 740 de lei, în legătură cu expirarea mandatului de primar, a
indemnizației unice egale cu un salariu al funcției în mărime de 8 870 de lei în
legătură cu lipsa încadrării în câmpul muncii în termen de 2 luni de la expirarea
mandatului, încasarea din contul pârâtei a compensației prejudiciului moral în
mărime de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că în perioada 2003-2019 a deținut funcția de
primar al sat. Slobozia. În cursul anilor 2003-2019, nu a beneficiat parțial sau
integral de concediu anual plătit: pentru anul 2003-2004 - 28 zile nefolosite; anul
2008-2009 - 25 zile nefolosite; anul 2010-2011 - 11 zile nefolosite; anul 2011-
2012 - 35 zile nefolosite; anul 2012-2013 - 35 zile nefolosite; anul 2013-2014 -

21 zile nefolosite; anul 2014-2015 - 35 zile nefolosite; anul 2015-2016 - 31 zile nefolosite; anul 2016-2017 - 8 zile nefolosite; anul 2017-2018 - 18 zile nefolosite; anul 2018-2019 - 35 zile nefolosite. anul 2019 (5 luni) - 9 zile nefolosite.

Astfel în perioada anilor 2003-2019, reclamantul a acumulat 301 zile de concediu de odihnă anual plătit care nu au fost folosite efectiv de către acesta, fapt care echivalează cu 90 023,57 de lei.

Cu referire la plata indemnizației pentru încetarea mandatului: Ultimul mandat al reclamantului în calitate sa de primar al satului Slobozia, raionul Ștefan-Vodă, a expirat în anul 2019. Totodată, după expirarea mandatului de primar și până la ziua de 20 februarie 2020, nu este angajat în câmpul muncii, fapt confirmat prin Copia Certificatului de șomer nr. 6 din 20 februarie 2020.

Conform art.17 alin. (1), (3) din Legea nr.199/2010, la expirarea mandatului, în caz de demisie, revocare sau eliberare din funcție, persoana cu funcție de demnitate publică beneficiază de o indemnizație unică egală cu 2 salarii ale funcției, dacă legea specială ce reglementează activitatea acestei persoane nu prevede un alt cuantum al indemnizației. Dacă după 2 luni de la încetarea mandatului persoana cu funcție de demnitate publică nu este încadrată în câmpul muncii, ea beneficiază de o indemnizație egală cu un salariu al funcției.

Având în vedere expirarea mandatului de primar și lipsa încadrării în câmpul muncii în termen de 2 luni de la expirarea mandatului, reclamantul urmează să beneficieze de o indemnizație unică în mărime de 2 salarii ale funcției și 1 indemnizație egală cu un salariu al funcției, fapt care, pornind de la salariu funcției în mărime de 8 870 de lei, echivalează cu 26 610 lei.

La 02 decembrie 2019, reclamantul s-a adresat cu cerere către Primăria s. Slobozia, r. Ștefan-Vodă, prin care a solicitat: compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite pentru perioada 2003-2019, și achitarea garanțiilor sociale în legătură cu încetarea mandatului de primar.

Prin decizia nr.279 din 18 decembrie 2019, Primăria s. Slobozia, în persoana Primarului Belibov Radislav, a refuzat în admiterea cerințelor înaintate, motivând că, funcția de primar nu cade sub incidența prevederilor Codului muncii și ale Legii nr.199/2010.

Nefiind de acord cu răspunsul recepționat, reclamantul a înaintat cererea prealabilă nr.12 din 16 ianuarie 2020, solicitând anularea deciziei nr.279 din 18 decembrie 2019, cu plata corespunzătoare a sumelor cuvenite.

Conform deciziei nr.75 din 10 februarie 2020, Primăria s. Slobozia, în persoana Primarului Belibov Radislav, a refuzat în satisfacerea cererii prelabile.

Reclamantul a exprimat dezacordul cu poziția expusă de către Primăria s. Slobozia, invocând că normele juridice menționate denotă în mod explicit faptul că funcției de primar, îi sunt aplicabile prevederile legale din Codul muncii și Legea nr. 199/2010.

Mai mult ca atât, art.24 din Legea nr. 199/2000, prevede în mod explicit faptul că, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legilor ce reglementează activitatea persoanei cu funcție de demnitate publică.

Drept consecință, Primăria s. Slobozia, în calitate de autoritate publică, și-a exercitat dreptul discreționar contrar scopului atribuit prin lege, iar măsura adoptată și anume refuzul în plata drepturilor revindecate, este una contrară legii și nerezonabilă.

Prin hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătorei Căușeni, sediul central, acțiunea în contencios administrativ depusă de Anatolie Zavalîșca împotriva Primăriei Slobozia privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea achitării indemnizațiilor și recuperarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

La 05 august 2021, Anatolie Zavalîșca, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 28 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Anatolie Zavalîșca prin intermediul avocatului Adrian Grosu, cu menținerea hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

La 28 martie 2023, avocatul Adrian Grosu, în interesele lui Anatolie Zavalîșca, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 28 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 18 iulie 2023 a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei decizii noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a invocat că instanța de fond și instanța de apel (a) nu au aplicat legea care trebuia a fi aplicată (i.e. Legea nr. 199/2010); (b) au interpretat în mod eronat legea (i.e. Legea nr. 768/2000); (c) nu au oferit nici o motivare asupra argumentelor cheie invocate de către recurent; (d) au adoptat o soluție bazată pe o apreciere vădit arbitrară a cadrului legal.

În context, a menționat că instanța de fond și apel nu au motivat nici sub un aspect, cum a ajuns la concluzia aplicării Legii nr. 768/2000 și de ce nu este aplicabilă Legea nr. 199/2010.

Consideră că prin excluderea de la aplicare a Legii nr. 199/2010, față de funcția de primar, instanța de fond și cea de apel au oferit o interpretare vădit eronată și arbitrară a Legii nr. 199/2010, aflată în afara oricărei discreții judiciare, fapt care, l-a privat pe Zavalîșca Anatolie de protecția efectivă a drepturilor sale garantate prin lege, reprezentând o ingerință în dreptul său la un proces echitabil, sub aspectul accesului la o instanță, cumulat cu dreptul de proprietate, asupra remunerației care i se cuvine.

Cu referire la plata indemnizației pentru încetarea mandatului a reținut că ultimul mandat al recurentului în calitate sa de primar al satului Slobozia, raionul Ștefan-Vodă, a expirat în anul 2019, iar după expirarea mandatului de primar și până la ziua de 20 februarie 2020, recurentul nu este angajat în câmpul muncii.

Conform art. 17 alin. (2), (3) din Legea nr. 199/2010, la expirarea mandatului, în caz de demisie, revocare sau eliberare din funcție, persoana cu funcție de demnitate publică beneficiază de o indemnizație unică egală cu 2 salarii ale funcției, dacă legea specială ce reglementează activitatea acestei persoane nu prevede un alt quantum al indemnizației.

Dacă după 2 luni de la încetarea mandatului persoana cu funcție de demnitate publică nu este încadrată în câmpul muncii, ea beneficiază de o indemnizație egală cu un salariu al funcției.

Având în vedere (i) expirarea mandatului de primar și (ii) lipsa încadrării în câmpul muncii în termen de 2 luni de la expirarea mandatului, recurentul urmează să beneficieze de o indemnizație unică în mărime de 2 salarii ale funcției și 1 indemnizație egală cu un salariu al funcției, fapt care, pornind de la salariu funcției în mărime de 8 870 de lei, echivalează cu 26 610 lei.

Cu referire la respectarea procedurii prealabile și refuzul autorității publice de a satisface cererea prealabilă, a reținut că în scopul revindicării drepturilor sale, la 02 decembrie 2019, recurentul s-a adresat cu o cerere către Primăria s. Slobozia, r. Ștefan-Vodă, prin care a solicitat: (i) compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite pentru perioada 2003- 2019; (ii) achitarea garanțiilor sociale în legătură cu încetarea mandatului de primar.

Prin Decizia nr. 279 din 18 decembrie 2019, Primăria s. Slobozia, a refuzat în admiterea cerințelor înaintate, motivând că, funcția de primar nu cade sub incidența prevederilor Codului muncii și ale Legii nr. 199/2010. Nefiind de acord cu răspunsul recepționat, reclamantul a înaintat Cererea prealabilă nr. 12 din 16 ianuarie 2020, solicitând anularea Deciziei nr. 279 din 18 decembrie 2019, cu plata corespunzătoare a sumelor cuvenite. Conform Deciziei nr. 75 din 10.02.2020, Primăria s. Slobozia, a refuzat în satisfacerea cererii prealabile, comunicând despre posibilitatea înaintării acțiunii în instanța de contencios administrativ.

În context, referitor la criticile deciziei instanței de apel, recurentul a invocat că instanța de apel doar a expus că hotărârea instanței inferioare este legală și întemeiată, fără ca să exercite un control veritabil al legalității și temeiniciei hotărârii, or instanța de apel: (a) nu a analizat argumentele expuse în cererea de apel și (b) nu a motivat soluția menținerii hotărârii, ori nu poate fi calificată ca o decizie motivată doar mențiunea privind legalitatea hotărârii, fără ca această să conțină o analiza a argumentelor acceptate și a celor respinse.

Astfel, consideră că decizia contestată este nemotivată.

La fel, a susținut că instanța de apel nu a examinat hotărârea în mod real și nu a supus analizei chestiunile esențiale, asupra cărora s-a invocat în cererea de apel, iar în motivarea deciziei instanței de apel este doar o preluare a hotărârii instanței inferioare.

Deși instanța de fond a susținut că reclamantul nu poate revendica dreptul în sensul art. 17 din Codul administrativ, iar instanța de apel a susținut această poziție, aprecierea dată este una eronată.

Or, recurentul Anatolie Zavalîșca a solicitat instanței revindicarea unui drept subiectiv concret, prevăzut de Legea nr. 199/2010 și Codul muncii, iar instanțele inferioare eronat au stabilit imposibilitatea revindicării dreptului pe cale administrativă.

A menționat că instanțele inferioare au respins acțiunea înaintată de Anatolie Zavalîșca ca fiind neîntemeiată, ci nu ca fiind inadmisibilă, ori conform alin. (1) din art. 207 al Codului administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul

administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Norma prevăzută în art. 207 alin. (1) din Codul administrativ prevede expres că, acțiunea se declară inadmisibilă, fără a lăsa o marjă largă de apreciere instanței și fără a institui soluții alternative. Ori în cazul în care legea prevede că instanța trebuie să declare acțiunea ca inadmisibilă printr-o încheiere susceptibilă de recurs, iar aceasta o respinge ca neîntemeiată, se constată o încălcare vădită a normelor Codului administrativ.

Instanțele de judecată au invocat pe tot parcursul motivării hotărârilor soluția privind inadmisibilitatea acțiunii, pentru ca în final să o respingă ca fiind neîntemeiată.

Astfel, a conchis că atât hotărârea instanței de fond, cât și decizia instanței de apel sunt nemotivate și ilegale, or partea motivantă a acestora nu corespunde cu partea dispozitivă, iar ca urmare soluția oferită de instanțele inferioare este neîntemeiată.

Cu referire la termenul recursului:

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la 28 februarie 2023.

Potrivit scrisorii anexate la materialele dosarului (vol. II, f.d.40) copia dispozitivului deciziei a fost expediat în adresa reprezentantului recurentului prin intermediul poștei electronice la 10 martie 2023.

La 28 martie 2023, avocatul Adrian Grosu, în interesele lui Anatolie Zavalîșca, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei (vol. II, f.d.41).

Copia deciziei motivate a fost notificată reprezentantului recurentului la data de 18 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice (vol. II, f.d.43).

Iar, motivarea recursului a fost depusă la 18 iulie 2023 (vol. II, f.d.49-55).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că la depunerea recursului împotriva deciziei din 28 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău – la 28 martie 2023 și prezentării motivării acestuia – la 18 iulie 2023, recurentul a respectat termenele prevăzute la art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Curtea Supremă de Justiție a notificat intimatului copia recursului depus de avocatul Adrian Grosu, în interesele lui Anatolie Zavalîșca, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 26 iulie 2023, Primăria s. Slobozia a solicitat respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată.

În acord cu prevederile art. 193 alin. (3), (3¹) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.

În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.

Verificând decizia din 28 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în recurs și referință, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Completul de judecată consideră că acesta este admisibil și urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Conform art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ (în vigoare la data declarării recursului), examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Materialele cauzei atestă că la 02 decembrie 2019, în temeiul art. 119 din Codul muncii, recurentul/reclamantul s-a adresat cu cerere Primăriei s. Slobozia, r. Ștefan-Vodă, prin care a solicitat: compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite pentru perioada anilor 2003-2019, cu achitarea garanțiilor sociale în legătură cu încetarea mandatului de primar.

Prin decizia nr. 279 din 18 decembrie 2019, Primăria s. Slobozia a refuzat în admiterea cerințelor înaintate, motivând că funcția de primar nu cade sub incidența prevederilor art. 119 din Codul muncii și art. 17 din Legea nr.199 din 16 iulie 2010.

Nefiind de acord cu răspunsul dat, reclamantul a înaintat cererea prealabilă nr. 12 din 16 ianuarie 2020, solicitând anularea deciziei nr. 279 din 18 decembrie 2019, cu plata corespunzătoare a sumelor cuvenite.

Conform deciziei nr. 75 din 10 februarie 2020, Primăria s. Slobozia, a refuzat în satisfacerea cererii prealabile, din aceleași motive, comunicând despre posibilitatea adresării în instanța de contencios administrativ.

Invocând că art. 119 din Codul muncii și art. 17 din Legea nr.199 din 16 iulie 2010, sunt totuși aplicabile funcției de primar, reclamantul a înaintat prezenta acțiune împotriva Primăriei s. Slobozia, solicitând anularea deciziei nr. 279 din 18 decembrie 2019, anularea deciziei nr. 75 din 10 februarie 2020, obligarea Primăriei s. Slobozia să emită o decizie cu privire la acordarea compensației pentru concediul nefolosit pentru perioada 2003-2019 în mărime de 90 023,57 de lei, a indemnizației unice egale cu 2 salarii ale funcției, în mărime de 17 740 de lei, în legătură cu expirarea mandatului de primar, a indemnizației unice egale cu un salariu al funcției în mărime de 8 870 de lei în legătură cu lipsa încadrării în câmpul muncii în termen de 2 luni de la expirarea mandatului, încasarea compensației pentru prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul central, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Instanța de apel, prin decizia din 28 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a respins apelul declarat de Anatolie Zavalișca prin intermediul

avocatului Adrian Grosu și a menținut hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că soluția de respingere a acțiunii este justă, nefiind constatate încălcări ce ar impune intervenirea instanței de apel.

Colegiul instanței de apel a reiterat accepțiune instanței de fond potrivit căreia, reclamantul nu poate revendica abstract încălcarea drepturilor în sensul art. 17 Codul administrativ, drepturi ce nu au fost încălcate prin activitatea administrativă a Primăriei s. Slobozia, care și-a exercitat dreptul discreționar în corespundere cu art. 16 din Codul administrativ, iar refuzul corespunde principiului proporționalității prevăzut de art. 29 din Codul administrativ.

Instanța de apel a menționat că la caz nu a fost demonstrat dreptul vătămat de către autoritatea publică Primăria s. Slobozia, ultimul exprimându-și dezacordul cu refuzul acordării compensațiilor pentru concediu nefolosit pentru perioada 2003-2019 și achitarea garanțiilor sociale în legătură cu încetarea mandatului de primar al s. Slobozia, raionul Ștefan Vodă, care nu țin de competența Primarului, dar nemijlocit a Consiliului local.

În context, Colegiul a apreciat ca neîntemeiate pretențiile indicate în cererea de apel cu privire la achitarea indemnizației, or potrivit art. 25 alin. (3) din Legea nr.199/2000, decizia privind plata indemnizației unice se adoptă de consiliul respectiv. Achitarea indemnizației unice se face din bugetul unității administrativ-teritoriale respective.

Astfel, în acest context, instanța a constatat că apelantul nu s-a adresat la organul competent pentru a solicita achitarea indemnizației.

Analizând motivele soluției supuse criticii în recursul declarat de Anatolie Zavalișca prin intermediul avocatului Adrian Grosu, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or aceasta prezintă deficiențe în motivare și creează o impresie rezonabilă de superficialitate.

Completul de judecată al instanței de recurs constată că instanța de apel s-a abținut de a da un răspuns convingător la expunerile de bază invocate de apelant. Argumentele formulate în fața sa nu au fost clarificate, astfel ca acestea să fie răsturnate, pentru a da posibilitate instanței de recurs să exercite controlul judiciar a soluției pronunțate.

Instanța de recurs constată că instanța de apel nu a furnizat o motivare adecvată și clară în ceea ce vizează argumentul invocat în cererea de apel că, instanța de fond nu a motivat nici sub un aspect cum a ajuns la concluzia aplicării Legii nr. 768/2000 și de ce nu este aplicabilă cazului Legea nr. 199/2010, atunci când chestiunea dată este prevăzută expres în lege.

Astfel că în acest sens instanța de recurs consideră întemeiate criticile recursului referitoare la faptul că prin decizia emisă la caz, instanța de apel nu s-a expus și nu a luat în considerare argumentul invocat în apel că, prin excluderea de la aplicare a Legii nr. 199/2010, față de funcția de primar, instanța de fond a oferit o interpretare vădit eronată și arbitrară a Legii nr. 199/2010, aflată în afara oricărei discreții judiciare, fapt care, l-a privat pe reclamant de protecția efectivă a drepturilor sale garantate prin lege, reprezentând o ingerință în dreptul său la un

proces echitabil, sub aspectul accesului la o instanță, cumulat cu dreptul de proprietate, asupra remunerației care i se cuvine.

Sub alt aspect, Completul de judecată al instanței de recurs reține că prin răspunsul la cererea din 02 decembrie 2019 (decizia nr. 279 din 18 decembrie 2019), precum și prin răspunsul la cererea prealabilă din 16 ianuarie 2020 (decizia nr. 75 din 10 februarie 2020), pârâta Primăria s. Slobozia, a refuzat în satisfacerea credințelor motivând că, funcția de primar nu cade sub incidența prevederilor art. 119 din Codul muncii și art. 17 din Legea nr.199 din 16 iulie 2010, și nu le-a respins pe motiv că examinarea acesteia ar ține de competența Consiliului local.

În cererea de apel, Anatolie Zavalișca a prezentat argumente că Legea denotă în mod explicit faptul că, funcției de primar, îi sunt aplicabile prevederile legale din Codul muncii și Legea nr. 199/2010, însă din concluzia instanței de apel nu poate fi dedus nici un argument referitor la argumentul dat.

În conexiunea circumstanțelor expuse cu normele legale citate supra, instanța de recurs ajunge la concluzia că soluția adoptată de către instanța de apel este nemotivată.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că efectul art. 6 § 1 din Convenție este, inter alia, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Corelând prevederile legale procedurale naționale cu jurisprudența CtEDO referitor la obligația instanțelor naționale de a-și motiva soluțiile, instanța de recurs conchide că circumstanțele expuse anterior denotă că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligațiile. Iar aceasta nu poate echivala decât cu încălcarea dreptului la un proces echitabil al recurenților, inclusiv dreptul de acces liber la justiție în raport cu obligația instanței de „a auzi” justițiabilii, garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție.

În speță, neanalizarea în esență a tuturor circumstanțelor cauzei, împiedică exercitarea controlului judiciar, punând instanța de recurs în imposibilitatea de a putea analiza soluția adoptată, în întregul său, întrucât legalitatea și temeinicia hotărârii atacate se analizează în funcție de motivele de fapt și de drept reținute de instanța de apel la adoptarea soluției, motive care trebuie să fie concordante cu actele aflate la dosar și cu celelalte probe administrate, iar în lipsa indicării unor asemenea motive, instanța de recurs nu poate verifica legalitatea și temeinicia soluției, în privința fondului litigiului.

În concluzie, fiind constatate încălcările menționate, Completul de judecată consideră că singura soluție legală și rezonabilă este casarea integrală a deciziei și trimiterea spre rejudecare a cauzei.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, să verifice circumstanțele importante și probele administrate și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al participanților la proces la un proces echitabil.

Conform art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de avocatul Adrian Grosu în numele și interesele lui Anatolie Zavalișca.

Se casează integral decizia din 28 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Zavalișca împotriva Primăriei Slobozia privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea achitării indemnizațiilor și compensarea cheltuielilor de judecată și se restituie cauza spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc